

Фикъ дарслари (151-дарс) Азон ва иқома орасидаги дуо рад қилинмайды

17:00 / 26.08.2021 4326

Анас розияллоҳу анхудан ривоят қилинади:

«Расууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Азон ва иқома орасидаги дуо рад қилинмас», дедилар».

«Сунан» соҳиблари ривоят қилишган.

Ушбу вақт дуо тўсиқсиз қабул қилинадиган вақтлардан биридир, чунки бу вақт шарафли вақтдир. Шунинг учун ҳам аzon билан иқоманинг орасида чин қалбдан, қабул бўлишига тўла ишониб, шартларини келтириб дуо қилиш лозим.

دَجْسَمْلَا يَفَّرِيَرُه يَبَأَعَمْ آنُكْ ٰلَاقْ ٰنَعْ هَلْلَا يَضَرْءَاثْعَشْلَا يَبَأَنَعْ
ىَصَعْ دَقَفْ آدَهْ آمَآ ٰهَرِيَرُه وُبَأَلَاقَفْ ٰرِصَغْلَلْ نَدُؤْمَلَا نَذَأَنِيَحْ لُجَرْ جَرَفْ
ٰيَرَاخْبَلْلَا ٰلَلْ ٰسَمْخَلْلَا ٰهَأَوَرْ مَلْسَوْ هَيلْعَهَلْلَا ٰيَلْصَمْسَأَقْلَا آبَأَ

Абу Шаъсоа розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳу билан масжидда бирга эдик. Муаззин асрға аз он айтганидан кейин бир одам чиқиб кетди. Шунда Абу Ҳурайра:

«Аммо мана бу, батахқик, Абул Қосим соллаллоҳу алайҳи васалламга осий бўлди», деди».

Бешовларидан фақат Бухорий ривоят қилмаган.

مُتْنُكَ آذِ مَلْسَوْهِ لَعْلَى لُسَرَ آنَرَمَأْ لَاقَّيْ دُغْسَمْلَانَعْ
دَمْحَأْ هَاوَرَ يَلْصُنَيْ تَحْكُمْ دَحَّنَفَ دَجْسَمْلَا يَفْ

Масъудийдан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Масжидда бўлсаларингиз-у, намозга аzon айтилса, бирортангиз ҳам то намозни ўқимагунича чиқмасин», дедилар».

Аҳмад ривоят қилган.

Аzon ва иқоманинг шартлари:

1. Вақт кирган бўлиши шарт.
2. Араб тилида бўлиши шарт.
3. Жамоанинг баъзи одамлари эшитиши, ёлғиз ўзи учун айтаётган бўлса, ўзи эшитиши керак.
4. Лафзларни тартиб билан, кетма-кет айтиш лозим.
5. Бир киши айтиши шарт. Азоннинг ярмини бир киши, қолганини бошқа киши айтса бўлмайди.
6. Муаззин мусулмон, оқил, оқ-қорани ажратадиган ва эркак бўлиши шарт.

Аёл киши, мажнун, ёш бола, кофир, маст, хунаса, жунуб, бетаҳорат ва фосиқлар аzon айтмайдилар.

Азоннинг суннатлари:

1. Муаззин гўзал овозли бўлиши, баланд овоз билан аzon айтиши.
2. Минорада ёки шунга ўхшаш баланд ерда тик туриб аzon айтиш.
3. Муаззин хур, балоғатга етган, солиҳ, омонатли ва намознинг вақтини яхши биладиган бўлиши.
4. Муаззин пок ва таҳоратли бўлиши лозим.

5. Муаззин кўзи очиқ киши бўлиши керак.
6. Муаззин икки бармоғини икки қулоғига киритиб аzon айтиши лозим.
7. Муаззин аzonни шошилмасдан, аниқ ва дона-дона қилиб айтади.
8. Аzon ва иқомани қиблага қараб айтади.
9. Аzonни савоб учун айтиш керак.

Аzonning мустаҳаблари:

1. «Ҳайя ъала»ларни айтаётганда юзини ўнгга ва чапга буриш.
2. Аzonдан кейин, одамлар тўпланиб олгунча, иқомани айтмай туриш. Шом намозида аzonдан кейин уч қисқа оят тиловат қилгунча вақт турилади, холос.
3. Аzon билан иқома орасида «Вақти намоз» ёки «Қомат» каби тасвийб лафзларини айтиб, одамларни яна бир бор огоҳлантириб қўйиш.
4. Муаззин аzonни айтиб бўлгунича тингловчилар ўринларидан турмасликлари керак. Чунки аzonни эшишиб туриб юришда шайтонга ўхшаشлик бор.

Аzonning макруҳлари:

1. Аzonning суннатларидан бирини тарк қилиш макруҳ.
2. Аzonни оҳангга солиб, чўзиб айтиш макруҳ.
3. Аzonни юриб айтиш макруҳ.
4. Муаззинга салом бериш макруҳ.

«Кифоя» китобининг биринчи жузи асосида тайёрланди